

ЦЪН И.

За абониране на вестника:
За година 10 л.
" 6 месеца 5 л.
" въ странство за година 15 л.
" старъ брой 50 ст.

За обявлениата:

На 4 стр. за динор. редъ 20 ст.
" 1 стр. 1 л.
" Другитъ стр. 50 ст.
За обявлениата на съд. приста-
ви се плаща по 10 ст. на дума,
ако се публикуватъ по три пж-
ти, или по 5 ст., ако се публи-
куватъ само по единъ пжтъ.
За ерочни (шестмѣсечни или го-
динни) обявления се правятъ
важни отстъпки.

Абонаментътъ въ предплата

Ванисането на нощъ абонатъ става
всѣкога отъ началото на вѣсца

Единъ брой 20 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

„Всичкиѣ права на свободата сж. основани на правдата; на туй първата длъжностъ на свободата е да защищава правдата“.

АДРЕСЪТЪ:

За пжмъ статии и ржкописи:
До Редакцията.
За пари (въ бонове и ваписи)
До П. Бобчевскитъ
РЕДАКЦИОННАТА И АДМИНИСТРАТИВНАТА
се помещава въ домъ Бобчевскитъ,
№ 335, орбщу Централнатъ
градска градина.

Редакцията не отговаря за
сдържането на публикувани-
тъ писма и съобщения, що чъ не
сж отъ специалнитъ и
доимстичи.

Неупотрѣбенитъ ржкописи
се връщатъ, ако се платятъ
пощенскитъ равности.

Неплатени писма не се
приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Вѣсти абонатъ има право да си достави вагубения брой, но току слѣдъ
получаването на слѣдующия брой. Инакъ, слѣдъ туй врѣме, плаща като за
„старъ“ брой, и то ако има.

Стопанинъ

II. Бобчевскитъ.

Редакцията е взела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които
не сж придружени съ стойността.
За обявлениата се плаща слѣдъ първото публикуване.

РЕДАКЦИЯТА

на учебническото иллюстрирано списание

„ИЗВОРЪ“

честь има да покажи всички, бащи, майки,
вѣспитатели и учители, първитъ да аби-
ниратъ чадата си, а вторитъ да вну-
шатъ на младежитъ полезността отъ
четенето списания, нарочно за тѣхъ съз-
дадени. Списанието „Изворъ“ съществу-
ва вече три години, та всѣкоѣ е ималъ
вече възможностъ да се увѣри въ не-
говата акуратностъ, било въ излѣзването,
били въ избирането на материалъ. То
ще излиза и прѣвъ IV та си година (1895)
съ слѣдното съдържание: 1) Разкази,
повѣсти, басни и пр., оригинални и прѣ-
водни; 2) Биографии на забѣлжителни
хора; 3) История, география и етногра-
фия; 4) Изъ науката и живота; 5) Учи-
нически произвѣдени; и 6) Умствени
забавления.

Почва годишната си отъ Януарий, из-
лѣзва въ 10 книжки прѣвъ годишната, по
една книжка всѣкой мѣсецъ (освѣнъ Юний
и Августъ); всѣка книжка се състои отъ
по 4 печатни коли на голѣма осмина съ
по 4-5 картини извѣжрѣ.

Годишна цѣна само 6 лева, прѣдпла-
тени или наведнѣжъ или въ два срока:
прѣвъ излѣзването на първата книжка
3 лева и слѣдъ излѣзването на V-та кн.
другитъ 3 лева.

Редакцията е взела голѣми мѣрки за
подоброу на списанието.

Абонаментътъ се праща до Т. Ц.
Трифоновъ въ Руссе.

Отъ Редакцията.

НОВЪ КАБИНЕТЪ.

Тжзи седмица донесе новъ кабинетъ
въ управлението. Бившиятъ кабинетъ се
оказа вече невъзможенъ. Новиятъ каби-
нетъ е съставенъ отъ сжщитѣ лица, подъ
сжщото прѣдсѣдателство, но само безъ
г-да Радославовъ и Пешевъ, мѣстата на
които сж попълнени съ г-да М. Маджа-
ровъ, като министръ на Общес. Сгради,
и д-ръ Минчевитъ, като м-ръ на Правосъ-
дието, а г. Величковъ на Просвѣщенieto.

Очевидна е, слѣдъ, причината, коя-
то е прѣдизвикала оставката на бившия
кабинетъ: г-да Радославовъ и Пешевъ
сж станали вече нетърпими въ кабинета
и трѣбвало да излѣзжтъ, но тѣ не сж
имали рѣшителността, да се раздѣлжтъ
доброволно съ властятъ, да подпишжтъ
оставка отъ министерското кресло, а сж
принудили четмината си колеги да се
откажжтъ и поднесжтъ оставката на цѣ-
лия кабинетъ! Както виждате—кавалер-
ство, достойно за отбѣлзване у наши-
тъ „независими“ политици...

Че г-да Радославовъ и Пешевъ или, по-
точно казано, самъ г. Радославовъ—защото
г. Пешевъ бѣше само обвързанъ морално
да се държи какъ да е съ досегашния си
политически приятель — бѣше станалъ
нетърпимъ въ кабинета на г-на Стоило-
ва, едва ли има нужда да се доказва.
Всичкиятъ наши политически работи, осо-
бенно отъ окръжнитъ избори насамъ,
явно и категорически говоржтъ въ полза
на извѣстия вече фактъ, че г-нъ Радос-
лавовъ не е билъ наклоненъ да се по-
мири съ положението, което му прѣдо-
ставиха събитията за неговъ дѣлъ, а е
търсилъ нѣщо повече. Защото, ако той
бѣше доволенъ отъ дѣла си, нѣмаше за-
какво друго да възстава и дѣли межданъ
съ г. Стоилова въ партизанскитъ борби
— борби, които трѣбва да сж твърдѣ ясни
у насъ за единъ особно политикъ съ
високи претенции, — а щѣше да се държи
въ съгласие съ началника на кабинета,
безъ да проявява претенции за прѣдпа-
ната на *своитъ* партизани въ избори и
други обществени явления. Той щѣше
да каже просто: еднакви трѣбва да бж-
джтъ правата на единитъ и на другитъ
партизани въ управлението и въ борбата,
слѣни трѣбва да сж партизанитъ, безъ
да се гледа „мои“ и „твои“. Че това тѣй
се е погледнѣло отъ другата страна, на
г. Стоилова, — фактитъ бесспорно дока-
зватъ: отъ околнитъ началници въ
България повечето бѣжж назначени по
прѣпоржката на г. Радославовъ и парти-
занитъ му; мнозина отъ окр. управители
бѣжж така сжщо и радослависти; сжщото
бѣше и по другитъ вѣдомства, съ други
думи, колкото партизани имаше г. Радос-
лавовъ, до единъ се назначиха на длъж-
ности държавни, заехж и изборни мѣста
— всѣко вървѣше въ пълно съгласие по
управлението отначало, безъ да се държи
сметка, кой чий партизанитъ е. Това
ставаше прѣдъ очитъ на всѣкого и е при-
туй вчерашна работа — помни се добръ.

Но щомъ почвахж развити избори, тамъ,
дѣто се случеше, че *радослависти* не пе-
челжтъ, почвахж да негодуватъ противъ
„държи консерватори“, „черци“, и при-
! Като че трѣбваше *само* радослависти да
заематъ всичкиятъ мѣста, макаръ и по нѣ-
кога даже недостойници, нѣкои нехрани-
майковци, а пъкъ другитъ министри да не
слушатъ и не изпълняватъ сжщо такива
искания на личнитъ си приятели и при-
върженици; като че само г. Радосла-
вовъ има партия и партизани, а другитъ

трѣбва да стоижтъ на страна, защото г.
Радославовъ се билъ „борилъ“! Почна
се на равна нога да се дава нужното
почитание и къмъ *русофилитъ*. Не, викна
вече г. Радославовъ, тѣ сж „прѣдатели“,
„черни“ — какво правиге? Защо имъ се
дава „прѣднина“? Когато ний се обади-
ме отъ тука за тая дума на г. Радосла-
вовъ, той имъ куража да лѣже въ „Своб.
Слово“, че не билъ вѣренъ разговорътъ
ни съ него; но всичко това бѣше свята
и точна истина и се потвърди повече
отъ скоро въ в. в. „Народенъ Приятель“
и „Стража“. Дойдохж изборитъ за на-
родни прѣдставители. Тукъ вече г. Ра-
дославовъ искочи цѣлъ-цѣленичъкъ съ
своитъ незадоволствия и се впусна вече
да гони нерадославиститъ, макаръ пра-
вителствени партизани! Па и въ Съ-
бранието партията му се сдружи исклучи-
телно съ оппозицията въ всичкиятъ въ-
проси! Това солидарностъ може ли да
бжде?

Въ най послѣднѣо врѣме радослави-
ститъ прибѣгвахж, наопаки, къмъ кара-
велиститъ и цанковиститъ по въпроса за
амнистията. Каква бѣ тая партийна без-
програмностъ? Не бѣ ли едно недостой-
но лавиране съ единствената цѣлъ, са-
мо да заблуди болшинството отъ руссо-
филитъ въ камарата и да се катурне ка-
бинета на г. Стоилова, та да се качи ве-
личавий властолюбецъ г. Радославовъ?
А какъ щѣше да бжде тогава той:
русофобъ или руссофилъ? Има една ис-
тънка пустнѣта новина, че г. Радосла-
вовъ гласѣлъ да състави свой кабинетъ,
защото билъ го поддържалъ австрийски-
итъ дипломатически агентъ, и той, г-нъ
Радославовъ, прѣдлагалъ князу да рас-
тури днешната руссофилска камара! Ако
е тѣй, излѣзва, че г. Радославовъ си слу-
жилъ съ цанковисти и каравелисти руссо-
фили, колкото да събори г. Стоилова,
а послѣ гласѣлъ и тѣхъ да ритне, ка-
то руссофобъ. И съ кого (самъ не може)
ще управлява противъ руссофилитъ? Съ
Стамболова непрѣмѣнно! Позоръ! Ако ли
пъкъ г. Радославовъ е желалъ да работи
пакъ съ руссофилска камара, какво прин-
ципално го е карало да не бжде солида-
ренъ въ кабинета? Ажността къмъ мѣ-
стото на г. Стоилова — има ли друго?
Сѣ пъкъ туй си е то, покрито задъ бо-
жемъ патриотическото си руссофобско у-
бѣждение, само като оружие за цѣльта
си. Другояче не може да се тълкува
всичката негова „политика“, като се знае,
че той стоеше до сега, и дори оставка
не даде, въ единъ руссофилски кабинетъ.

Глузаво постѣни г. Радославовъ —
трѣбва да се признае туй. Който не е
съгласенъ, че е тѣй, нека ни каже: ка-
кво ще прави сега Радославовъ съ пар-
тията си? Каква партия става тя сега?
Знае се, че радославистската партия се
роди въ България като оппозиция на
Стамболова, като противъ единъ узур-
паторъ съ властятъ. А днесъ въ какво
ще се различава тя отъ другитъ партии
и каква почва има тя днесъ? Какви прин-
ципи ще ѣ поддържатъ, да съществуватъ,
както партия? Кой може да отговори
нѣщо умно на тия въпроси? Радославо-
вата партия е *фракция* отъ Либералната
партия, а тжзи послѣдната си има свои
шефове г. г. Каравелова, Цанкова и Стам-
болова, които *никога* не можтъ да до-
пустжтъ на г. Радославовъ да ѣ дер-
жира, като водителъ. Слѣдъ, г. Радос-
лавовъ е пето колело въ колата. Още:
Либералната партия, ако допустнемъ, че
тя си е силна, такъва, какъто си бѣше
— нѣщо невъзможно, защото и днешната

Народна Партия е дори повече отъ
либерална, макаръ да е събрана и отъ
нѣкогашнитъ консерватори, именно, съ-
брана отъ всичкиятъ най-адрани елементи:
консерватори, съединисти и много цан-
ковисти, — либералната партия е освѣнъ
туй и раздѣлена на два лагера: руссо-
фили и руссофоби. Руссофилитъ сж г. г.
Каравеловъ и Цанковъ, а руссофобитъ
се прѣдставяватъ отъ Стамболова. Къмъ
кои трѣбва да се причисли г. Радосла-
вовъ? Той е руссофобъ и слѣдъва да се
сдружи съ врага си Стамболова, именно
съ оногоя, противъ когото се е родилъ
политически, като водителъ на партия!
На добъръ му часъ! Но нека да допу-
стнемъ, че той ще се сдружи съ Кара-
велова и Цанкова. Тогавъ той се сдру-
жава съ руссофилитъ либерали, които
не се дѣлжтъ по принципъ отъ днешни-
тъ властующи. Защо тогавъ работи
противъ правителството? Каравеловъ и
Цанковъ иматъ защо поне, ами г. Радос-
лавовъ?

Да, г. Радославовъ останж на въз-
духа, съ партията си барабаръ, ако трѣбва
да вѣрваме, че партията му ѣ сега ще
го счита за нѣщо умно и заслужило право-
то на водителство. Той стои като прѣдъ
самостоятелна партия, а не различава
въ нищо съ нѣкои отъ сжществуящитъ!
Никакви, ама никакви *различителни* при-
нципи тѣ нѣма и не може да има, а при-
туй мисли да съществува! Вѣтъръ!

Разбиха се всичкиятъ му плитки хи-
трости и той останж на въздуха. Едно,
което заслужава съжаление, е, че подведе
партизанитъ си така злѣ и глупаво, щото
ги остави отново слѣдъ 8 години въ една
неблагодарна оппозиция срѣщу едно не-
Стамболовско, а въ всѣко отношение
много по-високо въ сравнение съ силитъ
и дѣлата си правителство, та всичкиятъ
тия негови партизани ще бжджтъ при-
нудени, по неумолимото искание на врѣ-
мето, да се слѣжжтъ съ Цанкова и Кара-
велова и да ставатъ смѣшни върли *руссо-
фили*, ако само не се присѣдинжтъ къмъ
правителството.

Такъвъ бива крайтъ на всѣки полити-
чески човѣкъ, който не знае какво върши.
Имаме пълно основание да кажемъ, че г.
Радославовъ вече умрѣ политически, ва-
едно съ партията си.

СЕДМИЧНИ БѢЛЖКИ

ВЖТРЪШНИ.

— *Отзивъ по „подкупничеството“ ни.* Бра-
тътъ на г. Арсенова, народния прѣдставитель,
ни връща вѣстника отъ Добричъ, адресиранъ:
„Арсеновъ-Ковачевъ“ (послѣдний до скоро съ-
дружникъ по адвокатство на г. Арсенова, а сега
иметъ), като записва на брой 116-й така: „Обратно
въ Редакцията. Наситени сме на продажни съ-
вѣсти. Приемте си го втори Генадиевъ. Арсе-
новъ“. Сжщитъ този е написалъ, съ своята ржка,
брой на г. Ив. Н. Остревъ въ Добричъ — кафе-
то, въ което ходжтъ добричскитъ арсеновци —
така: „Обратно въ Редакцията. Наситенъ съмъ
отъ хора, които за пари си продаватъ съвѣстията.
Приемте си го втори прогресиститъ“. Ив. Н.
Остревъ.

Това сж плодетъ на в. в. „Народенъ При-
ятель“ и „Стража“, които писажж, че сме се
продали съ 5000 лева на правителството. Нека
се радватъ, че партизанитъ ний ги слѣдватъ.
Но и, дай Боже, съ такива партизани да иматъ...

Още: онаи денъ получихме писмо отъ г.
Ив. П. Байлосеца, нашъ абонатъ отъ гр. Зла-
тица. А той пише ето какво: „До като въ кър-
вавия режимъ на Стамболова Вий достойно се
боржте за уснетения българинъ, за свещенъ
дѣлъгъ сътохъ и азъ да ви подпомага съ петъ
лева срѣщу единъ брой; но отъ паданieto на

ДОКТОРЪ А. ГОЛОВИНА

Извѣстна своитъ почитаеми клиенти, че
се е прѣмѣстила да живѣе въ собственна-
та си кжща, въ III уч., улица Гургюлата,
No 97 (при Мусалата, близо до банята),
гдѣто и ще приема за напрѣдъ болнитъ.
(1—668—1)

ОТЪ АДМИНИСТРАЦИЯТА.

Отъ началото на Новата Година се
откриватъ вакантни мѣста за

АГЕНТИ ПРИ ВѢСТНИКА

Ще се прави прѣдпочтение на по-
добрѣ грамотнитъ кандидати. Назначени-
то е обвързано съ задължението, да не
може агентътъ по своя воля да напусне
службата прѣди поне едногодишно служене.
Агентитъ ще иматъ опрѣдѣлени рай-
они въ Княжеството.

Ония, които желажтъ да заематъ та-
къва длъжностъ, трѣбва да подаджтъ
собственноржчни заявления до Стопанина
най-късно до 25-й тек. Декемврий.

ГАРАНЦИЯ 1000 ЛЕВА.

Варна, 9-й Декемврий 1894 г.

Зададох ми се с всичките въпроси. Азъ мълчах. На едно високо място свѣтна вѣщо като кибритъ, да се запали. Азъ бѣхъ поваленъ на земята. Едно лице на блѣнъ ми главата и ми затисна съ мокра кърпа устата, другъ ми натиснаше краката, а двама други ми обтѣгаха раждѣтъ. Тогава почнахъ се мъченията. Мариновъ, тогавашниятъ помощникъ приставъ на IV участъкъ, когото азъ познахъ по гласа му, а подиръ и самъ се призна, че не билъ той (единъ денъ азъ му се оплакахъ, като на пом. на пристава, че всичкиятъ посинѣлъ и че не можъ да станъ, ходи и сѣдъ отъ болки въ кръста, а той ми каза: „азъ не съмъ виновенъ, защото Лукановъ даде знакъ да те биждъ, но ще ти мине, азъ не искахъ да те биждъ по кръста, но въ тъмнотата съмъ те ударилъ, пъкъ и ти много се движеше“). Този Мариновъ захвана да удри съ пѣщо тѣжко и грамадно, но не знахъ що бѣше, удрише кждѣто загърне; а този, който ми държеше дѣсната ржка, по рѣвностенъ и отъ Маринова, стѣгнаше съ всичката си сила слабинитъ ми. Азъ не можихъ да прѣнесъ туй и изгубихъ съзнанието си. Не знахъ колко врѣме минъ, но азъ се събудихъ и се намѣрихъ съ мокра кърпа на гърба, а джматитъ стояхъ още, и този, който ми държеше главата, мушкаше ми амонякъ въ носа. Слѣдъ малко врѣме ми зададохъ всичкитъ въпроси и азъ отговорихъ същото. Мжкитъ се подвѣнаха. Бя се продажи и по гърба и по гърдитъ, азъ не можихъ да привесъ тѣзи мжки и станяхъ на една трета „прѣдатель“, защото тѣзи вечеръ азъ дадохъ само една трета отъ моитъ показания. Качи ме слѣдъ туй Мариновъ въ канцеларията на градоначалника, турихъ ме на една вратя, отъ дѣсната страна видъ едно червено перде бѣ скритъ Лукановъ, азъ го съгледахъ, когато се криеше тамъ. Мариновъ ме накара да повторъ показанията и слѣдъ като влѣве при Луканова и се свѣтна, турнахъ ме на единъ столъ за да напишъ туй, което казахъ. Азъ писахъ, но, какво?, само единъ Богъ знае. Снахихъ ме въ подземната дупка. Съмнъ се, бѣше правдивъ вънесеніе. Повторихъ се всичкитъ въпроси и азъ повторихъ същото, което и вечерта. Течението на кръви се поднови и азъ бѣхъ сваленъ долу. Вечерта кждѣ 12 часа искачихъ ме въ стаята на градоначал., на писалището върху стаята, облегахъ на лѣвата си ржка сѣдѣше Стамболовъ, по нататъкъ Лукановъ, а още по нататъкъ съ една малка книжка въ ржката Карагѣзовъ. Стамболовъ, слѣдъ като ми показа единъ столъ каза: „сѣдни“. Азъ сѣднахъ, а той продължи: „Вие като правите заговоръ и сте толкова куражливи да убивате хора, защо не излѣзете и кажете истината доброволно, а ме принуждавате да посѣпвамъ тѣй, както снощи съ тебъ? Да отъ васъ само съ вой може да се искаатъ показания и азъ съмъ ималъ право гдето заповѣдахъ да те биждъ; но при все туй благодарете, че азъ съмъ благодаренъ, а ако бѣше на мое мѣсто Радославовъ, тѣше да ви избие, като кучета“. Слѣдъ тѣзи вѣтхителни думи, повторихъ се въпроситъ, които ми задаваше комисията. Пита ме за Паницѣвия заговоръ, за прѣврати, за господжи, господжници и т. п. и най-сетнѣ се спрѣ при Каравелова. „Съ Каравелова само толкова ли си прикавалъ?“, „Само толкова“. „Той е хитъръ, знае да се крие. Той ставъ причина, азъ да застрѣлявъ най-добритъ си приятели Панова, Узунова и др., за които азъ съмъ плакалъ. Той за да си отмъсти на Паница, накара да го издадѣтъ. Азъ ще изслѣдвамъ всичко за него и ако се укаже пѣщо повече, той ще бѣде петия, когото азъ ще обѣсѣмъ“ (А че той още тогава бѣше рѣшилъ да обѣси четирма, туй пѣщо той го бѣше казалъ и на покойния Попова, а покойния Поповъ расправяше туй на всичкитъ арестанти) Слѣдъ туй изведохъ ме вънка и подиръ нѣколко минути вкарахъ ме пакъ. Зададохъ ми още нѣколко въпроса и слѣдъ туй обрпа се и ми каза: „Ти заслужавашъ смъртно наказание, но азъ нѣма да те обѣсѣмъ, азъ ще те останъ да живѣешъ за да се самоубиешъ както Малѣева. Азъ единъ отъ противницитъ си обѣсвамъ, а другитъ принуждавамъ ги да се самоубиватъ“. „Азъ малко се грижъ за себе си, но Ви моля да пустнете братията ми, защото нищо не знаехъ по това нѣщо. Моля тоже кажете да ме не биждѣтѣ вече и да ми дадѣтъ да ямъ, защото 36 часа не съмъ ялъ и да ми дадѣтъ

покривка“, казахъ му азъ. „Братята ти сж виновни, защото сж братия на този, който иска да те убива; но азъ пакъ ще изслѣдвамъ и ако сж невиновни ще ги пустижъ“. При тези думи той ми каза да си излѣзъ. „Г-нъ Стамболовъ, моля за храна и покривка“ му казахъ. „Ще ти се даде“, но то се изпълни частъ на петия денъ. Азъ отъ тамъ бѣхъ закаранъ пакъ въ килиитъ на IV уч. Тѣй дадохъ азъ първата трета отъ моитъ показания, но дѣлото се расчепка и азъ бѣхъ принуденъ по сжщия начинъ и по много други начини, които споменахъ по-горѣ, да дамъ още нѣкои показания на 10 Юний. Но съ всички туй не се свърши всичко. На 18 Юний азъ пакъ бѣхъ положенъ въ инквизиционната стая. Тогава този жедеиъ за кръвъ човѣкъ Лукановъ искахе отъ менъ да кажа туй, което не знаехъ, а именно: кждѣ живѣехъ убийцитъ и ако сж избѣгали, то кой имъ далъ конѣ, файтони и прч. и да подпишъ, че убиецата е Георги Великовъ. Кой отъ присѣствующитъ въ Военния Сждъ не помни, когато ме питахъ за Г. Великова и азъ отказахъ и казахъ, че името му не съмъ чулъ даже и когато прѣдсѣдателя ме попита за туй нѣщо, защото съмъ казалъ прѣдъ комисията, че той е убийца, моя отговоръ бѣше, че Лукановъ ме принуди на туй? Но туй нѣщо трѣбва да помни хубаво само г-нъ Георги Великовъ. Отъ тѣзи вечеръ тѣ видѣхъ, че азъ не знахъ повече, прѣстанихъ да ме истезаватъ и ме прѣмѣстихъ на 28-й Юний въ III подучастъкъ. Който е невѣрникъ, нека прѣгледа показанията и ще види, че тѣ сж дадени на 29-й Май, 10 Юний и 18 Юний 1891 г. На 30-й Май 1892 год. яви се при менъ Лукановъ и ми каза: „дѣлото ще се разгледва скоро, азъ ще моля сждитъ да те не наказватъ строго, но ако ти кажешъ, че си битъ или намѣнишъ нѣщо отъ показанията, ще те обѣсѣмъ още сжщата вечеръ за языка; помни хубаво минжлогодипнитъ ноци“. Въ сжщата вечеръ ме отведоха въ V уч. и ме турнахъ въ 7-й номеръ, а какъвъ е този номеръ може да знае само този, който е виждалъ стаята на V уч.—Тѣзи истезания и много още други, които не е прилично да се опишѣтъ, накарахъ ме да станъ „прѣдатель“. Може ли всѣки човѣкъ да прѣтърпи тѣзи мжки и унижения на човѣшкото достоинство? Кой отъ тогавашнитъ мжчени не исповѣда туй, което знаеше? Да, признавамъ, не трѣбваше да исповѣдамъ туй нѣщо, но само каменния човѣкъ може всичко да прѣнесе. Ето златото, обѣщанията и подкупътъ, които ми даде Стамболовъ! Ако азъ не откажахъ въ сѣда, ако азъ казахъ, че не съмъ битъ, то причината бѣше не обѣщанието за помилване, не златото, а страхътъ прѣдъ други нови мжки и надѣждата да освободѣмъ поне братията си, които грозѣше сжщата частъ, каквато покойния Миларова и др., и то не че тѣ знаехъ нѣщо по това дѣло, а просто отъ отмъщение (тѣй поне ми се казвахъ). Но уви! азъ съмъ се лъжелъ и намѣсто да помогна, азъ ги направихъ и тѣ днесъ да бждѣтъ прѣдметъ на най-груби и ниски нападки, да страдатъ за хлѣбъ, и то защото съмъ имъ братъ. Цѣла София знае нашето положение прѣди туй нещастно убийство на Бѣлчева, а днесъ? Сѣдебния приставъ продалъ имъ всичката покъщнина, казали на домашнитъ, че ще развалятъ гроба на скороумрѣлата ми майка и то защото нѣмалъ да внесжъ 20 лева! Това ли е подкупъ? Още прѣди да стане убийството на Бѣлчева, малкия ми братъ бѣше студентъ въ Москва на свои разноски, но слѣдъ това убийство и слѣдъ нашето окончателно съспивание, той бѣше принуденъ по нѣмание на срѣдства да се върне и да стане учителъ въ с. Подуени. А ако минжлата година съ матурирнетно свидѣтелство отъ Московския университетъ, съ бѣдно свидѣтелство, подписано отъ най-виднитъ Соф. търговци, които знаехъ истинското ни положение, съ молби и плачъ му се отпусна степенция, то туй подкупъ ли с, господъ? Стамболовъ ги арестува и прѣвлѣдѣ, защото сж ми братя? Азъ моля г-да писачитъ, да не вършатъ туй, което вършеше Стамболовъ. Ако съмъ виновенъ азъ и ако заслужавамъ нападки, нека пишѣтъ противъ менъ, а не противъ тѣхъ, въ нищо не виновенъ. — Азъ бѣхъ осжденъ. Слѣдъ нѣколко деня отъ осжданіето ми, тогавашния инспекторъ на полицията Благоевъ каза ми, че ако

подамъ заявление ще ме освободѣтъ. Азъ за новата 1893 год. подадохъ прошение за помилване и бѣхъ помилванъ отъ Н. Ц. В. Княза, но по чие ходатайство не знахъ. Но ако е било по Стамболово, то той го направя, за да си отмъсти, тѣй както си е отмъстилъ и на Матѣена, а въ туй нѣщо ще ви свѣржѣтъ слѣдующитъ ми редове, на освѣтъ туй азъ като арестантинъ не можехъ да бждъ като свидѣтел по дѣлото на Георгова. Слѣдъ като ме пустихъ, казахъ ми чрѣзъ посторони лица, че азъ не можъ да бждъ дюкенджия срѣщо дворецѣтъ; а освѣтъ туй азъ и не можехъ да бждъ такъвъ, по нѣмание на срѣдства. Всичкитъ ми усилия да се заловя за работа бѣхъ напусто и азъ прѣзъ Юний, за да не тегна на гърба на хората, рѣшихъ се и съ огорчено сърдце поискахъ ауденция отъ Стамболова. Той ме прие. Азъ му описахъ моето положение, моляхъ го за нѣкаква работа а на всичко туй отговора бѣше, да подамъ прошение. Подиръ нѣколко врѣме имаше едно вакантно мѣсто при сѣдебния приставъ, подадохъ на Славкова прошение и чакахъ да ме назначатъ, когато, два деня прѣди разглежданіето на дѣлото на Ил. Георговъ въ Апелативния сждъ, азъ столахъ въ кафе „Македония“, дойде единъ стражаринъ и ме извика, като ми каза, че градоначалника ме викалъ. Туй бѣше кждѣ 7 часа вечерта и азъ отидохъ при него. Тамъ бѣше и Благоевъ. Лукановъ съ една адска насмѣшка обрнъ се и ми каза: „ти си искалъ служба, иди при Славкова, той те вика“. На другия денъ отидохъ при Славкова, а той ето какво ми каза: „Лукановъ ми каза, че ти си смегчилъ показанията за Георгова въ Окржжния Сждъ. Защо си направилъ това? И слѣдъ много викания и краскания прибави: „Утрѣ ще се разглежда дѣлото отъ Апелацията, но ако ти и сега измѣнишъ показанията си или кажешъ, че си битъ, а особено сега, когато тукъ сж и прѣдставителитъ, сжщия частъ ще бждешъ интерниранъ“. На другия денъ явихъ се въ Апелацията и се рѣшихъ, както ме свѣтваше Арсениевъ, който вѣрвамъ, че нѣма да откаже туй нѣщо, а и нѣкои други хора, да дамъ противорѣчиви показания съ овѣзи, дадени въ Окржжния Сждъ. Азъ направихъ туй нѣщо. Това се истѣлува криво отъ г-нъ Георгова и г-да неговитъ защитници, които не знаехъ за цѣлѣта на противорѣчивитъ показания, види се. Бѣхъ прѣдѣтъ на най-жестокъ нападки отъ него самия и отъ г-да защитницитъ му. Но той биде оправданъ. Азъ не бѣхъ интерниранъ, но за туй скитахъ се въ София безъ работа. Положението ми отъ денъ на денъ ставаше по-лошо и по-лошо. Приятели ме свѣтвахъ да излѣзъ отъ София, защото тогавашната опозиция бѣ захванала да ме счита за шпионинъ. Най-послѣ двама приятели притекохъ се на помощъ, обѣщахъ да ме поддържатъ. Азъ напустихъ София единъ мѣсець прѣди паданіето на Стамболова, а не избѣгахъ отъ България, както казватъ нѣкои и не Стамболовъ, а двама приятели, на които имената ще обявѣмъ слѣдъ като вемжъ тѣхното съгласие, испрачатъ ми 70 л. и азъ съ тѣзи сума живѣхъ и се учу тукъ. Паспортъ не ми давахъ, правихъ ми разни списки. Рѣшихъ се пакъ да искамъ ауденция отъ Стамболова. Слѣдъ нѣколко дневно стоение прѣдъ кжщата му, той ме прие. „Защо искашъ да излѣзешъ отъ България и кждѣ ще идешъ? Азъ му казахъ, че тукъ хората захваняхъ, като ме гледатъ безъ работа, много злѣ да мислѣтъ за мене, считатъ ме за шпионинъ и азъ повече не можъ да стои тукъ. „Ще кажъ да ти дадѣтъ паспортъ“. Влезъ г. Грековъ и азъ си излѣзихъ. Да, Стамболовъ отчасти сполучи да си отмъсти на менъ. Той ме освободи отъ ареста, за да ме опятни прѣдъ общество то; не ме остави да се залова на нѣкоя работа, за да ме считатъ хората за шпионинъ, и той сега радва се на туй, като вижда, че хората ме считатъ за такъвъ а още и за подкупенъ. И Ви г-да Писачи, които писате, че съмъ шпионинъ, клѣветникъ и подкупникъ. не говорѣте правни думи, а дайте единъ документъ, единъ свидѣтел който да докаже, че азъ съмъ клѣветилъ нѣкого, че съмъ шпиониралъ, че съмъ взелъ 5 стот. било отъ Стамболова, било отъ нѣкой неговъ роднина или приятелъ, било отъ правителството; то готовъ съмъ готовъ да признажъ че съмъ лъжець и най-долното сжщество на свѣта, Но рано или

късно, правдата ще въстѣржествува. Ще дойде денъ, когато азъ ще се оправдая прѣдъ обществото, и то ще види, че и азъ съмъ единъ отъ неговитъ най-паметни членове, измѣненъ отъ този тиранинъ, който се казва Стамболовъ, и отъ онова жедно за кръвъ човѣкъ, отъ оная, сходяиъ само по кръвожедностъ на сатеве, човѣкъ, който се казва Лукановъ.

При това ще прибавѣмъ, че заговорѣтъ, за когото дадохъ показания и както съмъ казалъ, бѣнасоченъ, само срѣщу Стамболова а не срѣщу Н. Ц. Височество Княза, както гласи въ обвинителния актъ и въ присѣдата; но да ли отъ този заговоръ паднѣ убитъ покойния Бѣлчевъ, азъ не знахъ и не съмъ далъ никакви показания. А отъ кого паднѣ убитъ покойния Бѣлчевъ, остава да надири правителството. Азъ нѣмаше да напишъ сега тѣзи редове, за да не би да попрѣчъ нѣщо за пусканѣто на г-на Каравелова, но нѣкои злобни личности, въ своитъ нападки и клѣвети, съ затулянето на истината и съ насилване на съвѣстѣта си, прѣмнѣхъ границитъ на човѣщината; а понеже и моето по нататъшно мълчание, може би, криво да се потѣлува отъ обществото, то принудихъ се за написна сега тѣзи редове и да Ви помоля Г-не редакторе, за въстановление на истината, на която е посвѣтенъ и Вашия вѣстникъ, да обнародвате тѣзи ми редове, както и приложеното ми тукъ писмо.

Цюрихъ, 4 Септември 1894 год.

Съ отлично почитание:
Спасъ Д. Лѣпавцовъ.

В. Р. — Както споменахъ и когато давахъ отвореното писмо на г-на Лѣпавцова, ний даваме мѣсто и на настоящето отъ политически характеръ писмо, като публичности, по длъжностъ. Заедно съ помѣстеното по-напрѣдъ „отворено писмо“ на сжщия къмъ г-да Каравелова, Китанчева и прч. това обстоятелствено изложение получава значение, ако не бжде опровержѣно убѣдително. Защото, както се види отъ твърдението на г. Лѣпавцова, неговитъ показания въ сѣда противъ г-да Каравелова, Китанчева и Илия Георгова сж били истински, и днесъ той ги назовава *повърена нему тайна, отскубнѣта чрѣзъ мжчения*.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1560.

Дирекцията на Българското Търговско Пароходно Дружество, има честь да извѣсти на интересующитъ се, че Паракхода „България“ ще трѣгне отъ Марсилия обратно за Цариградъ, Бургазъ и Варна, приблизително на 20 й текущия Декември ст. стилъ. Желаящитъ да натоварѣтъ стоки отъ Марсилия до казанитъ пристанища, могатъ да се отнесжъ и до г. г. Руисъ & Сіе въ Марсилия (Messieurs Ruys & Cie Marseille, place de la Bourse 11). Телеграфически имъ адресъ е: Ruys — Marseille.

Варна, 7/19 Декември 1894 г.

1—672—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Настоятелството на Българското Винарско Дружество „ГРОЗДЪ“ въ гр. Варна, като извѣстѣва, че съ Височайшии Указъ подъ №. 124 отъ 30 Ноември т. г. е утвърденъ устава на Дружеството, моли желающитъ да бждѣтъ членове на въпросното Дружество да прибързатъ и се запишатъ за такива по скоро, за да могатъ да взематъ участие въ общото събрание, което ще стане въ недѣля на 18-ий того за прѣизбиране настоятелството.

Подписка е отворена въ книжарницата на г-на Венелинъ Божиловъ, гдето е на разположение и устава на Дружеството.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Печатницата на ХРИСТО Н. ВОЙНИКОВЪ търси двама добри словослагатели.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанныи явявамъ на всички тѣзи, които иматъ нужда отъ печатни работи, че доставихъ въ гр. Варна бързо-печатница, Германска система, съ най-нови букви. Ще приемамъ да печатамъ всякакви порѣчки като: вѣстници, брошури, книги за прочитъ, разни канцеларски и търговски регистри, фактури, свадбени и визитни карти, съ разни украшения съ умѣрена цѣна и чиста работа.

Умолявамъ заинтересованнитъ да дадѣтъ своитъ порѣчки въ управлението на печатницата ми, което се намира въ новото здание на учителя Бошковъ въ г. Варна на новооткритата улица, близо до Варненската Окр. Пост. Комисия и Град. Общ. Управление.

гр. Варна, 9 Декември 1894 г.

Н. Пестровъ.

Отъ Сждебинъ Пристава при Вар. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 3295.

Подписания, Ж. Ивановъ П. Сждеб. Приставъ при Варненский Окржж. Сждъ на Балчикски участък, на основание чл. чл. 1004, 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ в. „Черно Море“ до 31 децъ, съ правонадаване по 5% въ 10 дневенъ срокъ, часа до 5 послѣ обѣдъ въ гр. Балчикъ ще продаватъ слѣдующитъ недвижими имуществва, принадлежащи на Симеонъ Алексеевъ, отъ с. Чаушъ-Кьой, които имоти се намиратъ въ землището на на с. Чаушъ-Кьой.

1) Нива въ мѣстността „Четалъ-Чешме“ отъ 10 $\frac{1}{2}$ уврата при съседитъ: Петръ Янакиевъ, Катели Дончо, Петръ Илиевъ Чолакъ, оцѣнена за 90 лева;

2) Нива въ мѣстността „Четалъ-Чешме“ отъ 3 $\frac{1}{2}$ уврата при съседитъ: Яни Николаки, Желъзъ Стояновъ и Чешма, оцѣнена за 30 лева;

3) Нива въ мѣстността „Чучуръ Баши“ отъ 5 уврата при съседитъ: Никола Киряковъ, Катели Дончо, Стаматъ Николовъ и отъвѣтника, оцѣнена за 40 л.

4) Нивата отъ 2 уврата въ мѣстността „Четалъ-Чешме“, при съседитъ: Никола Шоповъ, Костадинъ Добревъ, гора и Динишудански сипоръ, оцѣнена за 100 лева;

Тѣзи имуществва ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Риза Мустафовъ, отъ гр. Балчикъ по Исполнителный Листъ No. 2042, отъ 31-й Мартъ 1893 год. на Балчикский Мировий Сждъ, състоящъ се отъ 1000 лева лихвата по 12% отъ 31 Августъ 1891 година, 50 л. разности и тѣзи които ще послѣдватъ по изпълнението.

Наддаването ще почне отъ оцѣната. Интересующитъ се могатъ да видятъ книгата по продажбата всѣки прихотственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Балчикъ, 19 Октомврий 1894 г.

П. Сжд. Приставъ: Ж. Ивановъ.

(3—647—3)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1754

Подписанный п. Сжд. Приставъ при Варненский Окр. Сждъ на III участ. обявявамъ: на имотитъ на Божилъ Ивановъ отъ с. Мемши-Софуларъ, споменати въ обявлението ми No 3579 обнародвано въ броеве 88, 89 и 90 на в. „Черно Море“, ще произведъ втора публична продажъ, която ще почне отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето до 31 децъ, съгласно чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското сждопроизводство.

Желающитъ да ги купятъ иска се явятъ прѣзъ опрѣдѣлений срокъ въ канцеларията на тукашното Приставство, гдѣто отъ книгата на продажбата, че могатъ да изучатъ имотитъ и тѣхнитъ оцѣнки.

гр. Варна, 12 Октомврий 1894 г.

п. Сжд. Приставъ: К. К. Кутевъ
3—645—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3183

Подписанный помощникъ Сждебинъ Приставъ при Варненский Окржжъ сждъ, на II Градский Участък, на основание чл. чл. 1004—1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ Вѣстникъ „Черно Море“, продажбата ще се продължава тридесетъ единъ день, и въ десетъ дневенъ срокъ съ право надаване по 5% върху послѣдната цѣна, въ г. Варна ще продаватъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Тома Василевъ и Хрусна Т. Костадинова: една къща находяща се въ Варна IV участъкъ подъ No 1206, построена отъ дърво—прѣстенъ материалъ, покривъ керемиденъ, само двѣ стая, постройката заедно съ двора мѣсто около 160 квадратни метра, при съседитъ: Пагопи Георгиева, Метраъ Димитровъ, Христо Тодоровъ и нѣтъ.

Отговорникъ: П. Чебай.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Анастасъ Марковъ по изпълнителный листъ No 1105 отъ 29 Августъ т. г. на III Варнен. Мировий сждъ състоящъ се отъ 437 л. и др. Наддаването ще почне отъ оцѣната 400 лева.

Интересующитъ се могатъ да видятъ книгата по продажбата всѣки прихотственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

г. Варна, 12 Ноемврий 1894 г.

п. Сждебинъ Приставъ: Д. Златевъ.
3—659—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No 4088

На основание исполнительный листъ No 2752, издаденъ отъ II Варненский Мир. Сждъ прѣзъ м. г. въ полза на Петко Нв. Дрουμεвъ, живущъ въ с. Гюль Аласж, противъ Кара Шбрамъ Мехмедовъ отъ с. Индже-кьой за 465 лева и станалитъ разности, обявявамъ, че отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето, до 31 децъ ще произведъ публична продажъ, съобразно чл. 1021 и 1025 отъ гр. сждопроизводство, на слѣдующий отъвѣтниковъ имотъ: единъ дюкенъ и кафене—подъ единъ покривъ, и до тѣхъ: една стая, дамъ (оборъ), плѣвникъ, заедно съ два и половинъ декари дворно мѣсто, въ с. Индже кьой, при съседитъ: къщата на отъвѣтника и отъ третъ страна нѣтъ. Всичкитъ първоначално прицѣнки за 400 лева.

Продажбата ще извърши въ канцеларията си.

Желающитъ да купятъ горний имотъ нѣка се явятъ прѣзъ опрѣдѣлений на горъ срокъ.

г. Варна, 12 Ноемврий 1894 г.

п. Сжд. Приставъ: К. К. Кутевъ.
3—664—2

ОБЯВЛЕНИЕ

No 4211

На основание исполнительный листъ № 1619, издаденъ отъ I-й Варненский Мировий Сждъ въ полза на Иванъ Бойчевъ отъ Варна противъ Исмаилъ Халиловъ отъ с. Голѣма Франга за 226 лева и станалитъ разности, обявявамъ, че отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето до 31 децъ ще произведъ публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гр. сждопроизводство на слѣдующий отъвѣтниковъ имотъ: лозе отъ 2 дсж. въ Варненскитъ лоза, мѣстността „Теке Караачъ“, съседитъ: Илия Ивановъ, Недѣлчо Гомбъ и нѣтъ, първоначално прицѣнено за 260 лева.

Продажбата ще извърши въ канцеларията на Приставството.

Желающитъ да купятъ упомянатото лозе нѣка се явятъ прѣзъ опрѣдѣлений срокъ.

г. Варна, 26 Ноемврий 1894 г.

п. Сжд. Приставъ: К. К. Кутевъ.
3—665—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3619.

Подписанный Сждеб. Приставъ при Варнен. Окр. Сждъ, на основание исполнительный листъ № 937 отъ 7 Априлий 1893 год. издаденъ отъ I Варн. Мировий Сждъ въ полза на Евдокия Николова отъ Варна, противъ Виша Влаева отъ същия градъ за 60 лева, лихви и др. разности и на основание чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ вѣстника „Черно Море“ ще почне и продължава публичната продажба на долъзначения имотъ 31 децъ, слѣдъ това ще има правонадаване 5% въ десетдневенъ срокъ, въ канцеларията ми въ гр. Варна ще се произведе публичната му продажба, принадлежащъ на длъжницата Виша Влаева, а той е: Едно лозе, находяще се въ Варненскитъ лоза, въ мѣстността називаема „Франга-Дереси“, състояще отъ около 2 $\frac{1}{2}$ декара, между съседитъ: Фотакъ Георгиевъ, Казанджи Стойко, Недочукоглу Димитръ и Дядо Димо, оцѣнено за 400 лева, отъ която оцѣнка ще почне продажбата.

Половината отъ казаното лозе ще се продаде за удовлетворение на истцовия искъ, но понеже отъвѣтницата е заявила при описи, че ще бѣде въ нецѣлъ инте-

рестъ да се продаде цѣлото, то на това основание обявява се публичната продажба на цѣлото.

Интересующитъ се могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Варна всѣки прихотственъ день и часъ за преглеждане книгата по продажбата.

Гр. Варна, 28 Ноемврий 1894 год.

Сжд. Приставъ: Г. Захариевъ.
3—670—1

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 3606.

Подписанный Г. Захариевъ, Сждеб. Приставъ при Варнен. Окржж Сждъ, на основание исполнительный листъ No 4429 отъ 7 Априлий 1890 год., издаденъ отъ I Варнен. Мировий Сждъ, въ полза на Варненката Елена Григоровъ, противъ Николака, Ламбри, Зафира и Лафорета Яневи отъ Варна за 268 лева 80 стот., лихви, адвокатско право и др. и на основание чл. 1021—1025 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници, ще почне и продължава публичната продажба на долъзначения имотъ 31 децъ, слѣдъ което ще има правонадаване 5% въ десетдневенъ срокъ, принадлежащъ на казанитъ по-горъ длъжници, по наследство отъ покойната Доминъ Янева, въ канцеларията ми въ гр. Варна, ще се произведе продажбата му, той е: само цѣло вината отъ една къща въ гр. Варна, II уч. No 315, между съседитъ: Х. Мани Дуруджакъ, Хаджи Христо, Христо Гуданова, Балчиклъ Танаъ и нѣтъ, построена на два етажа, въ долния—съ една стая, въ горния—съ двѣ, съставена отъ вѣхтъ полуогниитъ дърво-керемиденъ материалъ, покривъ керемиденъ, въобще цѣлото здание е полуоборено, построено на около 60 кв. метра, мѣсто, съ дворъ отъ около 80 кв. метра оцѣнена половината за 187 $\frac{1}{2}$ лева, отъ която цѣна ще почне наддаването.

Интересующитъ се могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Варна всѣки прихотственъ день и часъ за преглеждане книгата по продажбата.

Гр. Варна, 26 Ноемврий 1894 год.

Сждеб. Приставъ: Г. Захариевъ
3—666—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5311.

Подписанный Д. Капитановъ, Помощ. Сждебинъ Приставъ при Варнен. Окржж. Сждъ, на I Добрич. участък, на основание чл. чл. 913—915 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че на 20 Декемврий 1894 год., часа въ 9 прѣдн обѣдъ, прѣдъ надъграна въ гр. Добричъ, ще продаватъ слѣдующитъ движими имуществва, принадлежащи на Георги Вълчевъ отъ с. Езибей, а тѣ сж: 1) Два коня, оцѣнени 200 л.; 2) Два вола, оцѣнени 120 л.; 3) Двѣ биволицы, едната съ малаче, оцѣнени 130 л. и 4) Два вола, оцѣнени 130 л.

Тѣзи имуществва ще се продаждъ за удовлетворение искътъ на Стоянъ К. Ковачевъ, отъ гр. Добричъ, по исполнительный листъ No 1322 отъ 10 Септемврий 1892 год. на II Добрич. Мировий Сждъ, състоящъ се отъ 500 л., лихвитъ имъ 12% годишно отъ 16 Ноемврий 1891 год.

Наддаването ще почне отъ оцѣната. Интересующитъ се могатъ да се явятъ на означений день и часъ на мѣстото и да наддаватъ.

Гр. Добричъ, 30 Ноемврий 1894 г.

п. Сждебинъ Приставъ: Д. Капитановъ.
3—667—1

ОБЯВЛЕНИЕ

No 4058

На основание исполнительный листъ No 223 издаденъ т. г. отъ Козлуджиский Мир. Сждъ въ полза на Тилиу Гочевъ отъ с. Куртъ-Дере, противъ Нейчо Димитровъ за 100 лева, опрѣдѣлени имъ въ листа лихви и станалитъ разности, обявявамъ, че отъ денъ на послѣдното трикратно обнародване, настоящето до 31 децъ ще произведъ публична продажъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ гр. сждопроизводство, на слѣдующитъ отъвѣтниковъ имоти: 1) Нива 14 дек. въ

землището на с. Куртъ-Дере, мѣстността „Чюлфата“, съседитъ: Ив. Матева, Дико Стойковъ и рѣка, първоначално прицѣненъ за 210 лева; 2) Нива 8 дек. същия землище, мѣстността „Малъ Тиша“, съседитъ: Господинъ Марковъ, рѣка и нѣтъ — 120 лева; 3) Нива 5 дек и 6 ара същия землище мѣстността „Копу Банръ“, съседитъ: Нанайотъ Костовъ, Димо Петковъ и нѣтъ — 102 лева.

Продажбата ще бѣде извършена въ канцеларията ми.

Желающитъ да купятъ горниятъ имотъ нѣка се явятъ прѣзъ опрѣдѣлений по горъ срокъ.

г. Варна 3 Ноемврий 1894 г.

п. Сжд. Приставъ: К. К. Кутевъ.
3—663—1

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 3559.

Подписанный Сждеб. Приставъ при Варнен. Окр. Сждъ на основание исполнительный листъ No 1346 отъ 2-й Юний т. г. издаденъ отъ I Варненский Мировий Сждъ въ полза на Ганча Х. Христовъ отъ Варна, противъ Цѣна Х. Христова, тая послѣдната да му заплати отъ имуществва на покойния си Синъ Атанасъ Х. Христовъ 200 лева, Сждебинъ и за водѣние на дѣлото разности 11 лева и др. и на основание чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ прикратното публикуване настоящето въ „Черно-Море“, ще почне и продължава публичната продажба на долъзначения имотъ 31 децъ, слѣдъ това ще има правонадаване 5% въ десетдневенъ срокъ, принадлежащъ на покойния Атанасъ Х. Христовъ, въ канцеларията ми въ гр. Варна ще се произведе продажбата му, той е: Едно лозе състояще отъ около (1 $\frac{1}{2}$) увратъ, находяще се въ Варненскитъ лоза, въ мѣстността називаема „Ваяларъ“ или „Синри-Чешме“, между съседитъ: Яни Бозоглу, Камбуръ Николаки, Димитроглу и нѣтъ, оцѣнено за 210 лева, отъ която оцѣнка ще почне наддаването.

Интересующитъ се могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Варна, всѣки прихотственъ день и часъ за преглеждане книгата по продажбата.

Гр. Варна, Ноемврий 22 1894 г.

Сжд. Приставъ: Г. Захариевъ.

3—673—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Срѣщу патентованата отъ българско-то правителство цигарена книга, називаема „5 петъ Султански книги“, която е общепозната отъ страна на всичкитъ употребители на чисти цигарени книги и е сполучила голѣма почитъ отъ цѣла България по чистотата и не врѣдността си, други фабрики, като искатъ да се ползватъ отъ мойтъ етикетъ, сж издали имитацията, кито вмѣсто „5“ и „Султански книги“ сж писали „15“ и „гра-сияни“ и „жѣнка“. Съ това считамъ се за длъженъ да обръщамъ вниманието на употребителитъ, че тѣзи, които жѣлаждъ да употребяватъ отъ тѣзи чисти цигарени книги „5 петъ Султански книги“ можъ да испращамъ на адреса имъ. Цѣна на една кутия е 3 лева, състояща отъ 100 цигарени книги (тефтерчета) по 96 листа на всѣко тефтерче. Стойността се получава съ гербови марки. Пощенскитъ разности сж наши.

Симонъ Мариньянъ—Варна.

10—8

СТЕФАНЪ Д. БОНЕВЪ извѣстява мющерии-

тѣ си, че прѣмѣсти купдураджийския си дюгенъ въ IV уч., Ташъ-нолу дюгенъ № 1488, 10-та линия, въ адапето на г. Пастърмаджи Воя.

Работа чиста, здрава и бърза.

Цѣни умѣрени.

Особенни отстъпки се правятъ на ученици и работници.

1—671—1

Варна Печат. Хр. Н. Войниковъ.